

kunne have faaet den Mening, at man er kommen Grændsen af denne Grund noget nær, saa vil jeg sige ham, at saa er det høist beklageligt, men saa bør dog Skylden eller Ansvaret derfor falde paa dem, som have gjort det første Skridt. Det ærede Medlem aadvarede meget stærkt imod at komme udenfor Loven, at komme udenfor Lovens uroftelige Mur, men det er mange Aar siden, at Flertallet i det andet Thing kom udenfor Loven. Jeg vil gjerne tro, at de ikke vare fuldkommen klare over, hvad de gjorde, men idet de fordrede, at Regjeringen altid skulde være i Overensstemmelse med det andet Thing — og det fordrede de i deres Adresse til Hs. Maj. Kongen i Marts Maaned 1873 — saa vare de udenfor Grundloven. Der staar ikke et Ord i Grundloven derom, men det blev forlangt som en konstitutionel Pligt for Kongen at tage et Ministerium, som var i fuld Overensstemmelse med det andet Thing. Det ærede Medlem er heller ikke selv i Overensstemmelse med Grundloven, naar han nylig saa stærkt fremhævede, at det kunde lidet nytte at sidde her og give Love, naar Befolkningen ikke ønskede disse Love. Grundloven taler ikke med et Ord om, at Befolkningen skal have Indflydelse paa Lovgivningen. Grundloven paalægger enhver Rigsdagsmand at stemme efter sin Overbevisning, og intet Mandat tage fra sine Vælgere, det er en bestemt Fordring i Grundloven, og med denne Fordring er det ærede Medlem i Strid, naar han anfører Befolkningens formentlige Mening — thi hvem kan udtale Befolkningens Mening bogstavelig, det kan intet Menneske — eller en Mening, der gjør sig gjældende i hans Kreds, og som jeg ikke vil nægte, at Flere eller Færre kan have. Han kommer ikke her for at udtale denue eller for at stemme efter den, men han kommer her for at udtale sin Overbevisning om, hvad der er Ret og godt, gavnligt eller skadeligt for Landet, Rigsdagsmændenes Uafhængighed af Befolkningen maa jeg paa det allerbestemteste hævde. Endvidere talte det ærede Medlem om en offentlig Mening, som Regjeringen skulde være i Strid med. Hvor er den offentlige Mening? Mindst Halvdelen, om ikke mere, af Landets Presse staar paa Regjeringens Side, og det vil ikke være den Del af Pressen, som staar der, der er den

flettest ledede, det er ikke den, der oftest kommer i Konflikt med Lovene, skjøndt jeg ikke vil dømme en Journalist, fordi han en Gang kommer i Strid med Loven. Nei, det ærede Medlem har ingen som helst Sikkerhed for, kan ikke paavise den offentlige Mening her i Landet, fordi han og en Del af hans Meningsfæller maaste antage, at deres Mening er hele Landets Mening, den offentlige Mening tilkjendegives ikke fra en enkelt Side, og jeg tør sige det ærede Medlem, at om det offentlige Mening indtil en Tid kan have været slap nok, er den sandelig ikke slap længere, og det kunde gjerne være, at det ogsaa kunde have en Følge med sig for det andet Things Vedkommende, som kunde gjøre Indtryk paa det, og at denne Lov maaste ogsaa en Gang kunde vinde dets Bifald, hvis dets Sammensætning forandredes ved de om et Aars Tid forestaaende Valg. Jeg har ingen Mening derom, men en Mulighed er der i alt Fald derfor. Der kunde ogsaa tænkes en anden Maade, hvor paa begge Thing kunde blive enige, og det var, at Stillingen blev en saadan, at baade denne og lignende Love viste sig fuldkommen overflødige, og ikke blot overflødige, betragtede fra den ene Side, men ogsaa betragtede fra den anden. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, at det Allerbedste var at komme ud over de provisoriske Tilstande, og at være fri for Lovgivning ad den Vej, men det kunne vi ikke komme paa anden Maade end derved, at det andet Thing gjenoptager Arbeidet, og sfer det ærligt og oprigtigt med Bestræbelse efter at komme overens med Regjeringen og Landstinget, er jeg aldeles overbevist om, at det snart skal vise sig, at det ikke mere skal være tvivlsomt for Noget, at vi befinde os paa Grundlovens Grund.

Rump: Det ærede Medlem fra 7de Kreds (Madsen) gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af Bilagene til Udvalgets Betænkning i Sjør. Han sagde, at deres Betænkning kom ganske an paa, hvorledes man læste dem, at de formodentlig vare blevne citerede som stemme Udtalelser, men at han fandt, at de ikke vare stemme, men at de tværtimod vare smukke og udgaede fra fædrelandsfædede Mænd, og at han fuldstændig sympatiserede med dem. De Uviser, i hvilke disse Udtalelser findes, ere blevne fremlagte